

kunde ligga, och kanske på någon Tschutschstation af samma namn, hvilken väl äfven måste befinna sig på skyddad plats.

I all händelse är dock telegrammet lugnande och glädjande. Att den modiga expeditionen icke skulle hafva att dragas med någon lång polarnatt, har man redan förut vetat. Dess vinterhamn upplyses nu vara endast 26' d. v. s. närmast 1/2 latitudsgrad norrom polarcirkeln. Den oafbrutna vinternatten varar der alltså icke längre tid än i Kittilä, 8 dagar ungefär. Men vinterkölden torde nog gunås vara vida större vid Serdsekamen. I sydvestra Sibirien, derifrån dagliga väderlekstelegram föreligga, har man haft tidig och sträng vinter, hvaraf dock inga säkra slutsatser torde kunna dragas angående temperaturen vid Ostkap. Men hurudan än den svåraste delen af vintern varit, numera har expeditionen sol nära dygnet om. Och tidigare öfvervintringar lära, att äfven polardimmorna vika för den återkommande solen, så att expeditionen jemförelsevis lefver glädjedagar. 10

Tidigare har berättats, att hr Sibiriakoff skulle sända två öfverland-expeditioner till kusten. Från Sverige har väl bref m. m. afsändts för vidare möjlig befordran. Mätte expeditionerna hafva kommit till stånd och någondera af dem funnit sin väg till Lorenzoviken och Hjertstenen, så att Nordenskiöld får någon underrättelse från den verld, kring hvilken hans namn nu som bäst far på elektricitetens vingar. 20

209 ENKEFRU PROFESSORSKAN RUNEBERG ...

Morgonbladet n:o 121, 28. V 1879

– † Enkefru professorskan Runeberg, född Tengström, den stora skaldens efterlemnade, åldriga maka har följt honom i grafven. 30

Högt begåfvad, äfven hon, har hon gjort sig känd i litteraturen genom ett antal noveller, skildringar och sinnrika parabler. Men föremål för allas vördnad och tillgifvenhet har hon varit såsom Runebergs värdiga maka, hvilken icke blott förstod att värdera hans skaldskap och för diktens skönhet egde en blick, till hvars säkerhet han litade, utan äfven med ömmaste omsorg vårdade derom, att han fick skänka så många stunder som möjligt åt sitt arbete för samtid och efterverld. Naturligt var, att hon hårdast träffades af det missöde, som för en lång följd af år förlamade skaldens verksamhet, men känt är, att sjelfva detta afbrott var hennes tyngsta bekymmer. Man torde kunna antaga, att denna den aflidnas själsstämning efter skaldens död förbyttes i omsorgen om, att intet af hans hand skulle gå förloradt, och att sålunda de Efterlemnade Skrifterna kommo att kanske för tidigt se dagen. Hvad hon för Runeberg var äfven under de långa sjukdomsåren, tillhör ett för fremmande blickar fridlyst område; men nu vid hennes egen öppnade graf är det dock icke mera ogrannlaga att säga, att hela Finland kände och äfven med sin tacksamhet lönade hennes outtröttliga omsorger. 40

Ödet skänkte henne en stor lott, den att vara Runebergs maka. Den skall med hans bevara minnet af hennes lif, och också hennes graf skall icke förglömmas. 50